

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. február 22. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t:

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. február 9. napján kihirdetett **1.B.378/2016/13.** számú ítéletét

megváltoztatja:

I.rendű vádlott neve vádlott szabadságvesztését **6 (hat) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú eljárás során felmerült, és a vádlott által viselendő büntügyi költség összege helyesen: **623.972.- (hatszázhuszónháromezer-kilencszázhetvenkettő) forint.**

A vádlott által a **2017. június 3. napjától 2018. február 22. napjáig** előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **148.684.- (száznegyvennyolcezer-hatszáznyolcvannégy) forint** büntügyi költség megfizetésére az államnak, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés], rongálás büntettében [Btk. 371. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében [Btk. 236. § (1) bekezdés].

Ezért halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és végleges hatályú közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, valamint, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2015. március 3. napjától 2015. március 5. napjáig őrizetben töltött időt beszámította.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy a Bjk.II/39/20016. tételszám alatt kezelt Renault Clio típusú gépjárművet elkobozta.

A **kft neve**1 Kft. sértett által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte a vádlottat 617.172.-Ft büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása végett, valamint a vádlott és védője a büntetés enyhítése, esetlegesen végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.123/2017/3-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést annak indokaival egyezően fenntartotta. Az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában írtakat fenntartotta.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen a védelmi fellebbezést továbbra is fenntartotta. Hivatkozott a vádlott beismerő vallomására, megbánó magatartására, továbbá arra, hogy önszántából pszichiátriai kezelés alá vetette magát. Hangsúlyozta, hogy a vádlott beszűkült tudatállapotban cselekedett, és az elkeseredettség vezette arra, hogy öngyilkossági kísérletet hajtson végre. Mindezekre figyelemmel a büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában megerősítette, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését.

Az ítéletábrát a vádlott szabadságvesztés büntetésének súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést találta alaposnak.

A bejelentett fellebbezések folytán a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság eleget tett tényállás-felderítési feladatának a vád elbírálásához szükséges körben és mértékben, további bizonyításnak helye nem volt, bizonyítási indítvány előterjesztésére nem is került sor.

A vád tárgyát képező releváns tényekre nézve a törvényszék széles körű bizonyítást vett fel, és az annak során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte és mérlegelte. I. rendű vádlott neve vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását elfogadta a tényállás alapjául, miszerint a cselekményt megelőzően alkoholt fogyasztott, illetve több szem Xanax nyugtatót bevett, és csak részlegesen emlékezett vissza az eseményekre. Nem vitatta, hogy öngyilkossági szándékkal hajtott a szembejövő sértett személygépkocsijának. Ezen beismerő vallomást alátámasztották sértett, **tanú neve1** és **tanú neve2** tanúk vallomásai is. Az elsőfokú bíróság az aggálytalan igazságügyi műszaki szakértő, **szakértő neve1** szakértői véleménye alapján vont le következtetést a gépjárművek ütközéskori helyzetére, ütközési sebességére, az ütközés bekövetkezésének mechanikájára, illetve arra, hogy a baleset nem műszaki hiba következménye volt.

A törvényszék az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény, illetve a légalkohol-mérés vizsgálati eredménye alapján állapította meg, hogy a vádlott közepes fokú ittas állapotban vezette a gépkocsiját a cselekmény elkövetésekor.

Az igazságügyi orvosszakértői véleményből következtetett arra, hogy frontális ütközés esetén a 80km/óra sebességnél olyan súlyos sérülések keletkezhetnek, amelyek azonnali halálhoz vezetnek.

Az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény alapján vont le ugyancsak megalapozott következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésekor enyhe fokban volt korlátozott annak következményei felismerésében, illetve hogy a vádlott részéről a jövőben sem zárható ki hasonló önkárosító, esetleg mások életét is veszélyeztető cselekmény elkövetése.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes egészében hiánytalannak bizonyult, és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és az általa elkövetett bűncselekményeket a törvénynek megfelelően minősítette.

Helytálló volt az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az emberölés büntetnének kísérletében a vádlott eshetőleges szándéka állapítható meg. Miután a vádlott bár öngyilkosságot akart elkövetni, de nem volt célja kifejezetten a szembejövő ismeretlen sértett megölése. Az adott sebesség melletti frontális ütközés előtt nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy nem csak a saját életét, hanem a szembejövő gépkocsi vezetőjének, illetve esetleges utasai halálos sérüléseket szenvedhetnek.

Tekintettel arra, hogy a vádlott szándékos magatartásával a sértett gépjárműben kárt okozott, a törvényszék törvényesen állapította meg a bűnösségét rongálás büntetében is.

Osztotta az ítéletábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy miután a vádlott a bűncselekmény elkövetése előtt nagyobb mennyiségű alkoholt fogyasztott, illetőleg vezetési képességre hátrányosan ható, a terápiás mennyiséget meghaladó gyógyszert vett be, ezzel megvalósította az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségét is, amely mellett nem állapítható meg halmazatban a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége. Az ittas járművezetést, illetve a járművezetés bódult állapotban bűncselekményt ugyanis ugyanazon jogviszony, az élet és a testi épség védelme, illetve a közlekedés biztonságához fűződő érdek sérelmére elkövetettként kell értékelni (Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára I. kötet 955. és 972. oldal). Osztotta az ítéletábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség kialakult bírói gyakorlatra történt azon utalását is, hogy a látszólagos alaki halmazat speciális esete az, amikor az elkövető a gépjárművet alkohol és a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt vezeti.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket az ítéletábla csupán azzal egészítette ki, hogy további enyhítő körülmény a vádlott büntetlen előélete. Ezen további enyhítő körülmény mellett is, miután az alkalmazandó büntetési tételkeret I.rendű vádlott neve vádlott esetében - a halmazati büntetéskiszabási szabályokra figyelemmel - 5-től 20 évet el nem érő szabadságvesztés, az irányadó középérték 12 év 6 hónapot el nem érő szabadságvesztés, a középértéktől való vádlott javára az elsőfokú bíróság által alkalmazott mértékű eltérés nem indokolt.

Osztotta az ítéletábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját a tekintetben is, hogy az enyhítő körülményekre figyelemmel valóban indokolt a középértéknél enyhébb büntetés kiszabása, de a büntetési célokat nem megfelelőképpen szolgálja a vádlott esetében a büntetési tétel alsó határában megállapított 5 év szabadságvesztés büntetés.

A vádlott a cselekményével olyan öngyilkossági kísérletet valósított meg, amelynek során több,

előre meghatározhatatlan számú ember halálának okozásába belenyugodott és közömbös maradt az iránt, hogy akárhány ember meghalhat. Kizárólag a szerencsén és a sértett lélekjelenlétén múlt az, hogy az ütközés bekövetkezte előtt kb. 1,3 másodperccel észlelve a vádlott szándékát, az általa vezetett gépjárművet megpróbálta lefékezni, valamint jobbra kormányozni a frontális ütközés elkerülése érdekében, így kerülte el a halálát. Mindezen körülményekre figyelemmel az ítélőtábla a vádlott szabadságvesztését 6 év 6 hónapra súlyosította. Ugyanakkor az ítélőtábla nem tartotta szükségesnek az elsőfokú bíróság által alkalmazott közügyektől eltiltás időtartamának súlyosítását.

Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontját a vonatkozásban, hogy indokolt a vádlottal szemben végleges hatályú közúti járművezetéstől eltiltás alkalmazása. A vádlott rendszeres italozó életmódot folytatott, s a személyisége, kifogásolható életvezetési stílusa miatt reális annak a feltételezése, hogy a járművezetésre alkalmatlan, így indokolt volt a végleges hatályú eltiltása (Kúria 38. számú BK vélemény II. pont). Ezt támasztotta alá az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény azon megállapítása is, hogy a jövőben sem zárható ki a részéről hasonló magatartás tanúsítása.

Az első fokú ítélet további rendelkezései is törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel beszámította a vádlott által 2017. június 3. napjától a mai napig előzetes fogva tartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban eredménytelenül fellebbezett vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a gépjármű tárolási díjával és a kirendelt védője díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

, 2018. február 22.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
előadó bíró

. Nagy Erzsébet s.k.
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.271/2017/27. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.378/2016/13. számú ítélete a jelen ítéletbe foglalt változtatásokkal a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2018. február 22.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitel  l:

tisztviselő